

Рани посттрансфузиски реакции кај болни лекувани во дневната трансфузиолошка болница во Штип

Витларова Ј, Камчев Н, Ефимова Л, Панева Ж, Причкова И, Јовевска С, Филипова А

РЕ Трансфузиологија, Медицински центар-Штип, Р. Македонија

Вовед

Трансфузијата на крв и крвни компоненти крие многу опасности од појава на акутни-рани и касни-одложени трансфузиски реакции. Раните посттрансфузиски реакции кои се предмет на нашето истражување можат да се јават непосредно (акутно) – за време на трансфузијата или еден до два часа по прекинувањето на трансфузијата.

Да се испита фреквенцијата на раните посттрансфузиски акции кај болни лекувани со крв и крвни компоненти во Дневната трансфузиолошка болница.

Материјал и методи

Болните се дијагностицирани или оперирани во повеќе работни единици во Медицинскиот центар во Штип или во клиниките на Клиничкиот центар во Скопје, а за корекција на анемичниот синдром или супституција на одредени коагулациони фактори, се хоспитализирани во Дневната трансфузиолошка болница. Пациентите се трансфундирани со две или повеќе единици на Ер концентрати и плазма, со поединечен волумен од: целокупна крв – 450 мл; Ер концентрати сиромашни со Le (филтрирани) 300-350 мл; свежо смрзната изогрупна плазма 180-250 мл; универзална плазма 250-300 мл криопреципитат во шишиња по 1000 ИЕ.

Резултати

Од вкупно 1345 болни трансфундирани со цела крв и еритроцитни концентрати, плазма и плазма продукти забележани се 8 (0,59%) и 2 лесни фебрилни и алергични реакции. Кај болните со фебрилни реакции постојат и следните симптоми: чувство на студ во почетокот, потоа зголемена температура, главоболка, мачнина и повраќање, а кај болните со алергични реакции, уртикаријален исип и пруритус. Од вкупно 8 болни со посттрансфузиски реакции, 4 (0,99%) отпаѓаат на болни трансфундирани со свежо смрзната изогрупна и универзална плазма; 1 (0,2%) на болни трансфундирани со целокупна крв и 3 (0,47%) на болни трансфундирани со еритроцитни концентрати во адитивен раствор. Кај болни кои се трансфундирани со измени еритроцити, Ер концентрати сиромашни со Le и криопреципитат, раните посттрансфузиони реакции не се забележани.

Заклучок

И покрај тоа што водевме сметка за трансфундирање на компонентна терапија по строго утврдени трансфузиолошки индикации, сепак во целост не успеавме да ги избегнеме посттрансфузиските реакции. Поради природата на заболувањата кај пациентите кои се лекуваат во трансфузиолошката дневна болница, изменетиот имунолошки статус и политрансфузирањето, имавме лесни фебрилни и алергични реакции (0,59%) со кои лесно се справувавме. Во нашето 10 годишно работење немавме тешки посттрансфузиски реакции какви што се анафилактичен шок, Квинков едем и генерализирана уртикарија